

## USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Sedláčkovou v právní věci

navrhovatelů:

- a) Sokato a.s.,** IČO 25588184  
sídlem Pěstitelská 196/18, Dolní Heršpice, 619 00 Brno  
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Bohumilem Kaduchem  
sídlem Střelniční 1954/12, 702 00 Ostrava
- b) Ing. [REDACTED]** narozený dne [REDACTED]  
bytem [REDACTED], [REDACTED]  
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem  
sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

za účasti:

- 1. Klatovské rybářství - správa a.s.,** IČO 49791443  
sídlem K letišti 442, 339 01 Klatovy  
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Kosnarem  
sídlem Veleslavínova 363/35, 301 00 Plzeň
- 2. Ing. [REDACTED]** narozená dne [REDACTED]  
bytem [REDACTED], [REDACTED]  
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Sladkým  
sídlem Veleslavínova 363/35, 301 00 Plzeň

**o přezkoumání přiměřenosti protiplnění a stanovení přiměřené výše protiplnění**

**takto:**

- I. V části, v níž navrhovatel b) požadoval uložení povinnosti účastníku 1 oznámit výrok soudu všem osobám, které byly akcionáři účastníka 1 způsobem vyplývajícím ze stanov účastníka 1, se řízení pro zpětvzetí návrhu podle § 96 odst. 2 o. s. ř. zastavuje.
- II. Návrh navrhovatelů a) a b) na přiznání jiné výše protiplnění, návrh navrhovatele a) na přiznání práva na úrok z doplatku protiplnění ve výši obvyklého úroku a návrh navrhovatele a) na uložení povinnosti účastníci 2 zaplatit navrhovateli a) částku 636 038 Kč s úrokem, se zamítá.
- III. Navrhovatelé a) a b) jsou povinni zaplatit na náhradě nákladů řízení státu rovným dílem částku 337 270,55 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Krajského soudu v Plzni.
- IV. Účastníci 1 a 2 jsou povinni zaplatit na náhradě nákladů řízení státu rovným dílem částku 337 270,55 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Krajského soudu v Plzni.
- V. Účastníkům 1 a 2 se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

**Odůvodnění:**

1. Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 27. 6. 2008, zapsaným pod sp. zn. 48 Cm 74/2008, se

navrhovatel b) jako akcionář účastníka 1 domáhal určení přiměřené výše protiplnění a přiznání práva na jinou výši protiplnění v souvislosti s rozhodnutím valné hromady účastníka 1 konané dne 23. června 2008 o přechodu akcií společnosti ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře ve smyslu § 183i an. obchodního zákoníku, současně se domáhal uložení povinnosti účastníku 1 oznámit výrok soudu o jiné výši protiplnění všem osobám, které byly akcionáři účastníka 1, způsobem, který vyplývá ze stanov účastníka 1. S poukazem na vady znaleckého posudku společnosti PROSCON navrhovatel b) považuje poskytnuté protiplnění ve výši 661 Kč za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč za hrubě nepřiměřené a nespravedlivé s tím, že pomíjí zájem menšinových akcionářů.

2. Návrhem ze dne 18. 8. 2008 se přezkoumání přiměřenosti protiplnění v souvislosti s valnou hromadou účastníka 1 ze dne 23. 6. 2008 domáhal též předchůdce navrhovatele a), společnost MONEY CONSULTING, a.s., IČO 26911604 (dále jen navrhovatel), který požadoval, aby mu soud přiznal právo na jinou výši protiplnění a právo na částku úroku ve výši obvyklého úroku požadovaného za úvěry poskytované bankami, kterým bude úročen doplatek k základu protiplnění ve výši určené soudem za každou akcii účastníka 1, a to od 18. 8. 2008 až do dne skutečného vyplacení doplatku k základu protiplnění, in eventum, aby soud uložil účastnici 2 povinnost zaplatit navrhovateli částku ve výši 636 038 Kč a úrok ve výši obvyklého úroku požadovaného za úvěry poskytované bankami v místě bydliště účastnice 2 ke dni 18. 8. 2008 za dobu od 18. 8. 2008 do zaplacení. Návrh odůvodnil tím, že je akcionářem účastníka 1 a vlastníkem 442 ks kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 akcie 1 000 Kč. Zápis usnesení valné hromady do obchodního rejstříku byl zveřejněn v obchodím věstníku dne 16. 7. 2008, po uplynutí jednoho měsíce tak mělo dojít k přechodu vlastnictví akcií navrhovatele na hlavního akcionáře. Navrhovatel má za to, že výše protiplnění není přiměřená, neodpovídá hodnotě akcií společnosti, a posudek předložený hlavním akcionářem, vypracovaný společností PROSCON s. r. o., není nezávislý a nestranný, dle navrhovatele je ve znaleckém posudku počítáno s neadekvátně nízkými cenami rybníků, které představují významnou část majetku společnosti. Navrhovatel dále poukázal na to, že výše vlastního kapitálu na jednu akcii k datu 31. 12. 2006 činila 1 828 Kč a osoba blízká hlavnímu akcionáři ve veřejné dražbě konané dne 7. 12. 2008 vydražila akcie společnosti za cenu 1 047 Kč za 1 akcii. Výsledky veřejné dražby akcií tedy poukazují na podstatně vyšší hodnotu akcií. Skutečnou hodnotu akcií společnosti účastníka 1 navrhovatel odhadl na částku 2 100 Kč za 1 akcii.
3. Dle usnesení zdejšího soudu ze dne 23. 3. 2010, č. j. 44 Cm 121/2008-35, které nabylo právní moci dne 16. 7. 2010, soud pokračoval v řízení se společností navrhovatele a) jako procesním nástupcem dosavadního navrhovatele MONEY CONSULTING, a.s., neboť bylo zjištěno, že v důsledku fúze společnosti Sokato a. s. jako společnosti nástupnické se společností MONEY CONSULTING, a. s., jako společností zanikající přešlo s účinností ke dni 1. 2. 2009 na společnost Sokato a. s. jmění zanikající společnosti MONEY CONSULTING, a. s.
4. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 10. 2013 č. j. 44 Cm 121/2008-39, které nabylo právní moci dne 19. 10. 2013, byla řízení ve věcech vedených u podepsaného soudu pod sp. zn. 44 Cm 121/2008 a 48 Cm 74/2008 spojena ke společnému řízení nadále vedenému pod sp. zn. 44 Cm 121/2008.
5. Účastníci 1 a 2 navrhli zamítnutí žaloby. Namítli, že výpočet protiplnění byl stanoven na základě posudku znalce, který postupoval v souladu s příslušnými ustanoveními obchodního zákoníku a dalšími právními předpisy, vypořádání minoritních akcionářů provedené hlavním akcionářem je přiměřené a spravedlivé. Účastník 1 pak není v této věci pasivně legitimován, návrh má směřovat výhradně proti účastnici 2 jako hlavnímu akcionáři. Účastnice 2 dále ve svém vyjádření k návrhu uvedla, že postupovala naprosto jednoznačně v souladu s obchodním zákoníkem a dalšími platnými právními předpisy a žalobu považuje za nedůvodnou.
6. Bez ohledu na usnesení o spojení řízení uvedené v odstavci 4 tohoto odůvodnění je namístě konstatovat, že v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2008 sp. zn. 29 Odo

1019/2006 se o všech návrzích na určení přiměřené výše protiplnění vede jedno společné řízení, jehož účastníky jsou ex lege všichni akcionáři, resp. vytěsnění akcionáři, kteří podají příslušný návrh až do okamžiku pravomocného ukončení nejdříve zahájeného řízení.

7. Při ústním jednání dne 12. 2. 2024 vzal navrhovatel b) v části, v níž požadoval uložení povinnosti akcionářům zveřejnit rozhodnutí soudu též dalším akcionářům, zpět. Proto soud postupoval podle § 96 odst. 2 o. s. ř. a za souhlasu účastníků 1 a 2 řízení v tomto rozsahu zastavil, tak jak je uvedeno ve výroku I tohoto usnesení.
8. Při též ústním jednání dne 12. 2. 2024 navrhovatel a) upřesnil petit svého návrhu tak, že žádá, aby bylo rozhodnuto o všech částech petitu s tím, že se nejedná o eventuelní petit.
9. Usnesením ze dne 4. 9. 2017 č. j. 44 Cm 121/2008-513 Krajský soud v Plzni návrh navrhovatelů a) a b) na přiznání jiné výše protiplnění zamítl (výrok I), uložil navrhovatelům a) a b) povinnost zaplatit společně a nerozdílně náklady řízení účastníkům 1 a 2 (výrok II), rozhodl o vrácení zálohy na znalečné (výrok III) a uložil povinnost navrhovateli b) zaplatit navrhovateli a) a účastníkům 1 a 2 spotřebované náklady na znalečné (výrok IV). Toto usnesení bylo následně zrušeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 10. 2019 č. j. 14 Cmo 51/2018-603 a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud konstatoval, že v řízení o určení přiměřenosti protiplnění soud vychází zejména z jím nařízeného znaleckého posudku, jehož úkolem je jednak přezkoumat po formální a obsahové stránce znalecký posudek předložený hlavním akcionářem, jakož i nově stanovit na základě všech relevantních údajů řádnou výši protiplnění. Postup soudu prvního stupně, který zrušil usnesení o ustanovení znalce pro nezaplacení zálohy na znalečné, nebyl namístě, neboť skutečnost, že účastník nesporného řízení nesložil zálohu, neumožňuje, aby soud upustil od provedení potřebných důkazů, a to zejména v situaci, kdy se bez odborného posouzení nastolené otázky neobejde. Pokud v dané věci soud prvního stupně vyšel pouze z původního znaleckého posudku zpracovaného na základě objednávky hlavního akcionáře po účely vytěsnění k datu 31. března 2008, a dospěl k závěru, že znalecké posudky předložené účastníky (posudky vypracované znaleckým ústavem Appraising Alpha a znalkyní Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] neprokázaly nepřiměřenost protiplnění poskytnutého hlavním akcionářem, jedná se o závěry předčasné. Proto odvolací soud uložil soudu prvního stupně, aby pro zodpovězení nastolené otázky týkající se přezkoumání přiměřenosti protiplnění ustanovil znalce a při zadání znaleckého úkolu stanovil správné datum, k němuž má být výše přiměřeného protiplnění společnosti zkoumána, tímto rozhodným dnem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění je den přechodu vlastnického práva, tj. 16. srpna 2008. Soud prvního stupně se proto bude zabývat výší spravedlivé hodnoty přiměřeného protiplnění za akcie menšinových akcionářů společnosti k tomuto datu a zaměří se na ocenění podniku společnosti právě ke dni 16. srpna 2008, když k tomuto datu má být správně určena hodnota podniku společnosti, od níž se pak odvíjí i stanovení výše přiměřeného protiplnění. Současně odvolací soud shrnul ustálenou judikaturu přijatou při výkladu § 183i a násl. obchodního zákoníku, jde-li o přezkoumání přiměřenosti plnění.
10. V návaznosti na pokyn odvolacího soudu zdejší soud pokračoval v řízení a za účelem zjištění hodnoty podniku a od ní se odvíjející výše přiměřeného protiplnění za akcie menšinových akcionářů společnosti ke dni přechodu vlastnického práva k akciím, tedy ke dni 16. srpna 2008, ustanovil znalce MBM-Hopet s. r. o., IČO 26685434. Na základě provedeného dokazování a na základě shodných tvrzení účastníka, která vzal soud za svá skutková zjištění, pak má soud v této věci za zjištěné následující skutečnosti:
11. Účastník 1 je akciovou společností zapsanou do obchodního rejstříku od 1. ledna 1994 s předmětem podnikání zejména využívání rybníků, speciálních rybochovných zařízení a jiných vodních ploch k produkci plůdků, násadových, tržních a generačních ryb, zarybňování vybraných úrodných nádrží násadovými rybami a provádění hospodářské těžby ryb v určených nádržích, chov kachen a hus, přeprava všech druhů a kategorií ryb a výrobků z ryb, zpracování sladkovodních ryb a drůbeže, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, apod.;

základní jmění společnosti bylo od 31. srpna 2002 rozděleno na 131 475 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč a 430 ks kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč v listinné podobě neveřejně obchodovatelné (výpis z obchodního rejstříku účastníka 1 vedený Krajským soudem v Plzni, oddíl B, vložka 405). Předchůdce navrhovatele a) i navrhovatel b) byli v době rozhodování mimořádné valné hromady účastníka 1 dne 23. 6. 2008 jeho akcionáři (nesporné, protokol o předání a převzetí listinných akcií ze dne 29. 8. 2008). Účastník 1 neměl v úmyslu vstoupit do likvidace a likvidace neprobíhala (výroční zpráva účastníka 1 za rok 2008, zpráva auditora o ověření výroční zprávy za rok 2007).

12. Dne 7. 12. 2007 byla provedena nedobrovolná veřejná dražba cenných papírů účastníka 1, jejímž předmětem bylo 4 528 ks kmenových listinných akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč jedné emise nekótovaných znějících na majitele s čísly od [REDAKCE] do [REDAKCE] vydaných účastníkem 1 jako emitentem, byly draženy akcie akcionářů, kteří byli v prodlení s převzetím listinných akcií. Cena byla odhadnuta ve výši 1 616 496 Kč, nejnižší podání činilo 990 000 Kč, cena dosažená vydražením činila částku 4 743 000 Kč, tj. cena jedné vydražené akcie činila 1 047 Kč (Protokol o provedené nedobrovolné veřejné dražbě ze dne 7. 12. 2007).
13. Na mimořádné valné hromadě společnosti účastníka 1 konané dne 23. 6. 2008 bylo určeno, že hlavním akcionářem společnosti účastníka 1 je účastnice 2 Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] která předložila celkem 117 055 ks akcií na majitele o jmenovité hodnotě po 1 000 Kč a celkem 430 ks akcií na majitele o jmenovité hodnotě po 100 000 Kč emitovaných účastníkem 1 v listinné podobě, dále bylo rozhodnuto o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na osobu hlavního akcionáře s účinností ke dni uplynutí jednoho měsíce od zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, současně bylo konstatováno, že hlavní akcionář poskytne ostatním akcionářům společnosti protiplnění ve výši 661 Kč za každou jednu listinnou nekótovanou akcii společnosti na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč vydanou účastníkem 1, když přiměřenost hodnoty protiplnění doložil hlavní akcionář znaleckým posudkem č. [REDAKCE] ze dne 7. 5. 2008 vypracovaným společností PROSCON s. r. o., IČO 49356381 (výpis z obchodního rejstříku účastníka 1, zápis z valné hromady - notářský zápis JUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE], [REDAKCE] ze dne 23. 6. 2008). Peněžní prostředky ve výši potřebné k výplatě protiplnění předal hlavní akcionář společnosti Merx a. s., IČO 60196297, předání peněžních prostředků ve výši celkového protiplnění bylo společnosti osvědčeno potvrzením společnosti Merx a. s. ze dne 19. 6. 2008 (výpis z obchodního rejstříku účastníka 1). Dne 16. 7. 2008 bylo usnesení valné hromady účastníka 1 o přechodu účastnických cenných papírů uveřejněno v Obchodním věstníku včetně výše přiměřeného protiplnění (výpis z Obchodního věstníku). Dle sdělení České národní banky (dále jen ČNB) nebyly účastnické cenné papíry účastníka 1 v rozhodném období přijaty k obchodování na regulovaném trhu a k uskutečnění nuceného přechodu těchto účastnických cenných papírů proto nebylo třeba předchozího souhlasu ČNB (sdělení ČNB ze dne 18. 9. 2014).
14. Znalecký posudek společnosti PROSCON s.r.o., zpracovaný k žádosti účastnice 2 jako hlavního akcionáře (dále jen znalecký posudek PROSCON), určil hodnotu protiplnění za jednu akcii na majitele emitovanou účastníkem 1 v nominální hodnotě 1 000 Kč pro účel uplatnění práva výkupu účastnických cenných papírů na částku 661 Kč, ocenění bylo provedeno ke dni 31. 3. 2008 (znalecký posudek společnosti PROSCON s.r.o. ze dne 7. 5. 2008 č. [REDAKCE]). Zástupci znalce PROSCON RNDr. [REDAKCE] [REDAKCE] CSc., a Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] slyšení v průběhu řízení v rámci své výpovědi uvedli, že rybářské podniky v předmětném období vycházely těsně nad nulu, tudíž negenerovaly žádné velké zisky, byly relativně zadlužené a bylo namístě odhadovat pokles. Byl předpokládán propad ceny pouze 25 %, likvidace by zřejmě trvala delší dobu. Společnost PROSCON měla k dispozici přehled nutnosti odbahnění rybníků v následujících letech, cena by se de facto měla odečíst od ceny rybníků, zabahnění je velmi významnou záležitostí s ohledem na omezení dotací.
15. V rámci přezkumu znaleckého posudku PROSCON dospěla ČNB k závěru, že znalecký

posudek, v němž byla k výnosovému ocenění společnosti použita dvoufázová metoda diskontovaných volných peněžních toků pro vlastníky a věřitele (DCF), obsahuje řadu nedostatků, přičemž vedle zjevných chyb ve výpočtech je také v rozporu s některými všeobecně uznávanými oceňovacími zásadami (transparence, vnitřní konzistence). ČNB současně dospěla k závěru, že odstraněním vytčených nedostatků by odhad výnosové hodnoty provozně nutného majetku (investovaného kapitálu) společnosti klesl o několik desítek miliónů korun a dostal se pod úroveň zůstatku jejích úročených cizích zdrojů k datu ocenění, znamenalo by to tedy nulovou hodnotu tohoto majetku pro akcionáře za předpokladu pokračování v podnikatelské činnosti (vyjádření ČNB ze dne 7. 1. 2015).

16. V průběhu řízení účastník 1 předložil znalecký posudek znaleckého ústavu Appraising Alpha č. [REDAKCE] ze dne 31. 5. 2016, který dospěl k závěru o hodnotě obchodní společnosti účastníka 1 k datu 23. 6. 2008 ve výši 3 436 000 Kč, hodnotě 1 ks akcie o nominální hodnotě 1 000 Kč k uvedenému datu ve výši 20 Kč a hodnotě 1 ks akcie o jmenovité hodnotě 100 000 Kč ve výši 2 000 Kč (znalecký posudek Appraising Alpha ze dne 31. 5. 2016, dále jen znalecký posudek AA). Zpracovatelé znaleckého ústavu Appraising Alpha Doc. JUDr. Ing. [REDAKCE] Ph.D. a Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] při ústním jednání vypověděli, že vypracování posudku provedli z hlediska výnosových metod, a to z hlediska metody kapitalizovaných čistých výnosů s tím, že v případě účastníka 1 se jedná o společnost, která nekončí v likvidaci, ale pokračuje dál i v dalších letech. Neprovozní majetek, který byl ostatními znalci identifikován, neidentifikovali.
17. Ze strany navrhovatelů byl soudu předložen znalecký posudek Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] CSc., ze dne 31. 7. 2016 č. [REDAKCE] (dále jen znalecký posudek PH), zpracovaný na základě objednávky navrhovatele a) k datům 31. března 2008 a 16. srpna 2008. Vzhledem k nedostatku podkladů bylo vycházeno při ocenění majetkovými metodami z údajů obsažených ve znaleckém posudku PROSCON s tím, že hodnoty získané takto provedeným oceněním je třeba považovat za minimální. Podle použité metody znalkyně konstatovala hodnotu 1 ks akcie o nominální hodnotě 1 000 Kč v intervalu od 1 047,48 Kč (metoda tržního porovnávání) do 1 866,79 Kč (majetková metoda substanční), přičemž přiměřené protiplnění za 1 ks akcie společnosti účastníka 1 s nominální hodnotou 1 000 Kč stanovené jako alikvotní podíl na tržní hodnotě čistého obchodního majetku společnosti určila v rozmezí 1 101 Kč až 1 867 Kč. Při zpracování posudku měla znalkyně k dispozici pouze údaje z obchodního rejstříku, účetní závěrky účastníka 1 za roky 2002 – 2007 včetně příloh, internetovou prezentaci účastníka, znalecký posudek PROSCON, vyjádření ČNB ke znaleckému posudku PROSCON a na to navazující vyjádření PROSCON. Jiné podklady neuvedla, místní šetření neprovedla. K volbě metody ocenění v části B.1.4. uvedla, že za teoreticky nejsprávnější je v případě fungujících a perspektivních podniků považována metoda diskontovaných peněžních toků, jak však ze znaleckého posudku vyplývá, tuto metodu nepoužila. V části B.5.1.1 znaleckého posudku znalkyně uvedla, že v zadání jí bylo uloženo použít pro ocenění akcií společnosti účastníka 1 metody: 1. ocenění majetkovou metodou účetní hodnoty, 2. ocenění metodou tržního porovnání, 3. ocenění majetkovou metodou substanční a 4. ocenění majetkovou metodou likvidační hodnoty. Při své výpovědi znalkyně uvedla, že ovlivňována nebyla, byly jí pouze poskytnuty podklady zadavatelem a byl stanoven účel znaleckého posudku. Poukázala na to, že znalci ústavu PROSCON ani znalci znaleckého ústavu AA se nezabývali detailním oceněním jednotlivých rybníků ve vlastnictví účastníka 1, neboť by se jednalo o velice nákladnou záležitost, rybníků jsou stovky nejrozumnějších, nejrozumněji umístěných, znalkyně není přímo odborník na oceňování rybníků, jedná se ale zřejmě o komplexní záležitost, a pokud se se měly brát v úvahu u každého jednotlivého rybníku, jednalo by se o mnohasetisícové částky na ocenění takového souboru majetku. Poukázala na to, že tak, jak vyplývá i ze znaleckého posudku PROSCON, společnost účastníka 1 má neprovozní majetek za 37 mil. Kč. Při ocenění rybníků znalkyně vycházela ze skutečně uskutečněných nákupů rybníků provedených společností účastníka 1 dva roky před datem ocenění, kdy cena za 1 m<sup>2</sup> rybníků vyšla v průměru 10,33 Kč, což je cena možná nižší, než by byla cena dosahovaná při běžném prodeji rybníků na trhu, ale k tomu neměla znalkyně dostatek podkladů a neznala

opravdu přesně parametry jednotlivých rybníků. Znalce ve velké míře vycházela a v mnoha bodech se ztotožnila s výsledky znaleckého posudku PROSCON a liší se pouze v metodické záležitosti nákladů na likvidace. Současně uvedla, že ocenění účastníka 1 výnosovou metodou by vedlo k výrazně nižší hodnotě výsledku, a protože při stanovení přiměřeného protiplnění se nejedná o běžnou obchodní transakci a mělo by se přihlídnout k majetku, který ve společnosti je, pokud výnosová metoda není dostačující a hodnota likvidační by převážila hodnotu výnosovou, měl by se znalec při ocenění přiklonit k hodnotě likvidační. Rovněž uvedla, že hospodářské výsledky účastníka 1 byly horší než hospodářské výsledky Rybářství Chlumec nad Cidlinou. Dále uvedla, že s ohledem na běh času by bylo téměř nemožné provádět znovu majetkové ocenění společnosti substanční metodou.

18. Na základě pokynu odvolacího soudu byl ve věci za účelem určení hodnoty podniku společnosti účastníka 1 k datu 16. 8. 2008 ustanoven znalec MBM-Hopet s.r.o., který ve svém znaleckém posudku č. [REDAKCE] ze dne 31. 8. 2021 (dále jen znalecký posudek MBM) určil, že základem ocenění k datu 16. 8. 2008 je hodnotová báze netržní – férová hodnota jmění společnosti účastníka k datu 31. 3. 2008 v rozmezí částek 126 526 tis. Kč až 131 557 tis. Kč a férová hodnota jmění po odečtu zcizené hodnoty majetku ve výši 3 020 000 Kč k datu 16. 8. 2008 se pohybuje v rozpětí částek 123 506 tis. Kč až 128 537 tis. Kč. Je-li vycházeno z minimální hodnoty jmění ke dni 16. 8. 2008 ve výši 123 506 000 Kč, na akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč připadá férová hodnota 707,872 Kč a na akcii o jmenovité hodnotě o 100 000 Kč připadá férová hodnota 70 787,219 Kč; je-li vycházeno z maximální hodnoty jmění 128 537 000 Kč, pak připadá na akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč férová hodnota 736,707 Kč a na akcii o jmenovité hodnotě 100 000 Kč férová hodnota 73 670,726 Kč. Znalec zdůraznil, že bez ohledu na minimální či maximální meze vypočteného rozpětí férové hodnoty jmění a potažmo akcií k zadaným datům, je třeba z důvodu podmíněčnosti analyzované výsledky ocenění pokládat za maximální.
19. Ve znaleckém posudku MBM znalec podrobně specifikoval podklady, které měl při zpracování posudku k dispozici, s tím, že místní šetření ohledně majetku společnosti účastníka 1 probíhalo opakovaně v sídle společnosti i na jednotlivých majetcích (rybníky, odchovny, ostatní nemovitosti). Znalec konstatoval nízkou ziskovost sektoru produkčního rybářství pramenící ze stále rostoucích cen vstupů do odvětví, respektování legislativních požadavků na jedné straně a stagnující poptávku po produktech sladkovodní akvakultury na straně druhé, nepominul ani rozhodnutí vlády ČR z roku 2006 o státní podpoře z národního programu v celkové výši 4,5 mld. a z evropských zdrojů 1 mld. Kč, které směřovaly jako investice do produkce výstavby, reprodukce a zejména odbahnění rybníků za účelem udržení celkové produkce sladkovodních ryb v ČR do roku 2013. V posudku popsal též hospodářskou situaci dalších rybářských podniků v České republice a konstatoval, že účastník 1 hospodaří na 411 rybnících o celkové výměře 2 050 ha a na speciálních rybochovných zařízeních, velikost rybníků činí od 0,5 do 100 ha, jedná se tedy rozlohou spíše o menší až středně velké rybníky. Svou výměrou a výrobou se účastník 1 řadí na třetí místo nejvýznamnějších rybářských podniků v České republice, při porovnání konkurenčních společností na trhu však je zřejmé, že ačkoliv z pohledu výnosů patří účastník 1 mezi třetinu nejlepších na trhu, jeho zisk znázorněný ukazatelem EBITDA nedosahuje ani mediánu na trhu a provozní výsledek hospodaření nedosahuje dokonce ani prvního kvartilu. Znalec se podrobně zabýval hospodářskou i finanční analýzou účastníka, konstatoval, že nejvýznamnějšími položkami aktiv je dlouhodobý majetek, zejména pozemky, po prodeji akcií společnosti Drubežářského závodu Klatovy a.s. v roce 2007 dlouhodobý finanční majetek výrazně klesl. Finanční výsledek hospodaření byl za celé sledované období ve ztrátě a k datu 3/2008 byl dosažen záporný hospodářský výsledek ve výši – 6,9 mil. Kč, jednalo se však o ztrátu jenom za první čtvrtletí roku 2008 způsobenou silným sezónním vlivem, proto tento údaj má velmi omezenou vypovídající schopnost pro výnosový potenciál účastníka. Ačkoliv celkovou ekonomickou situaci účastníka 1 znalec shledal stabilní, konstatoval velmi nízkou rentabilitu podnikání, tj. účastník 1 sice není (ve vztahu ke sledovanému období) bezprostředně ohrožen bankrotem, ale při dosud dosahované rentabilitě podnikání nemá perspektivu dlouhodobého

fungování (princip going concern), resp. uvedený princip je ohrožen. V závěru finanční a strategické analýzy pak znalec shrnul, že účastník spíše nemá (než má) vnější podmínky, resp. předpoklady pro dlouhodobé fungování - princip going concern, nicméně vnitřní podmínky pro přijetí předpokladu nekonečného fungování společnosti nelze přijmout bez výhrad. Společnost dosahuje dlouhodobě velmi nízké rentability podnikání a lze očekávat, že i v nejbližších letech bude dosahovat jen nízkého růstu spíše pod úrovní růstu relevantního trhu, a i při podmíněném přijetí předpokladu going concern lze výnosovou hodnotu společnosti očekávat pouze těsně nad její likvidační hodnotou (anebo dokonce i pod ní). Metodický předpoklad pro aplikaci tzv. pokračující hodnoty v terminální fázi výnosového ocenění je proto dle znalce splněn pouze podmíněně a dlouhodobé tempo růstu tržeb lze na základě provedené analýzy očekávat v úrovni sotva pokrývající míru inflace, v období do roku 2008 se pro dlouhodobé tempo růstu predikovalo tempo  $g = 3,0 \%$ .

20. Znalec rovněž podrobně rozebral jednotlivé metody ocenění, důvody pro volbu konkrétních metod včetně jejich předností a nedostatků, kdy především zdůraznil, že žádná ze známých metod není univerzální a záleží na situaci společnosti, která z metod bude pro její ocenění optimální, při volbě metody je třeba zvážit její vypovídací schopnost v podmínkách ČR, účel ocenění a dále specifické okolnosti úkolu znalce. Metoda likvidační hodnoty podniku, eventuelně výnosová metoda DCF s terminální fází likvidace, jsou v daném případě dle znalce nepoužitelné vzhledem k tomu, že historicky ani v současnosti není znám případ likvidace takto rozsáhlého majetku, jako je předmětné množství rybníků ve vlastnictví účastníka 1, což by v dané době představovalo zahlcení realitního trhu na několik desítek let, jednalo by se tak o postup prakticky nerealizovatelný. Po zvážení obecných i specifických podmínek a zejména výsledku provedených analýz znalec dospěl k závěru, že je možné a odůvodněné aplikovat za podmínečných předpokladů pro ocenění společnosti účastníka 1 přednostně výnosovou metodu diskontovaných peněžních toků DCF Entity s terminální fází pokračující hodnoty, kdy výsledná výnosová hodnota čistého jmění společnosti alikvotně připadající na akcionáře bude představovat maximální podmínečně dosažitelnou hodnotu pro vypořádání, resp. maximální férovou hodnotu akcie. Jako základní metodu ocenění pak lze zpracovat metodu úplné substanční hodnoty jmění společnosti zahrnující i hodnotu goodwillu.
21. Dle znalce MBM je s ohledem na použité podklady a metody zřejmé, že pouhý jeden statický výsledek ocenění není dostatečně přesný a průkazný, celá řada použitých parametrů je relativně neurčitá, a i když vycházel z nejpravděpodobnějších hodnot, konečným výsledkem by mělo být spíše rozpětí, ve kterém se správný výsledek ocenění podniku může pohybovat. Jedním z prostředků, jak toto rozpětí vyčíslit, je použití citlivostní analýzy pomocí metody Monte Carlo, jejíž podstatou je generování velkého počtu scénářů a propočet zvoleného kritéria hodnocení pro každý scénář zvlášť, jedná se o dynamický přístup k výpočtu.
22. Podle provedené finanční i výnosové analýzy nebyla v podniku indikována kladná hodnota samostatně neidentifikovatelného majetku – goodwill, poměrové ukazatele i výnosová analýza však signalizují vyšší zápornou hodnotu goodwillu (v tuzemsku se pro takový nehmotný majetek vžil název badwill). Odhad hodnoty celkového dlouhodobého nehmotného majetku, resp. goodwillu, znalec provedl metodou licenční analogie, s ohledem na dlouhodobé působení indikované záporné hodnoty goodwillu aplikoval jeho výpočet shodně s výnosovou hodnotou DCF za první fázi ocenění a terminální fází pokračující hodnotou goodwillu. Pokud se jedná o ocenění rybníků, znalec MBM konstatoval, že rybníční stavby jsou specifické jak svou dlouhou životností, v daném případě i stářím, a svým způsobem amortizace, komplexní ocenění rybníka vyžaduje řadu údajů a dat z dalších podkladů a místního šetření a ocenění rybníků podle oceňovací vyhlášky č. 540/2002 Sb. neumožňuje zahrnout reálnou hodnotu opotřebení vlivem zabahnění. Protože však není dostupná jiná ucelená metodika odhadu věcné hodnoty vzhledem k množství a časovému odstupu, byl zvolen postup kombinující některé prvky oceňovací vyhlášky vedoucí k věcné hodnotě staveb na významném vzorku z oceňovaného portfolia, jejich

zevšeobecnění do závislosti ceny stavby na výměře rybníka, a dále byly všechny položky hodnoceny individuálně na specifické znaky. Znalec současně poukázal na to, že přebytečný sediment (zabahnění) je vážným problémem znehodnocujícím rybník ve všech jeho funkcích a je zřejmé, že odstranění přebytečného sedimentu bude muset být dříve nebo později provedeno, jinak dojde k postupnému fyzickému zániku rybníka jako takového.

23. Pro základní ocenění jmění společnosti znalec zohlednil účetní závěrku zpracovanou k datu 31. 3. 2008, když k datu 16. 8. 2008 účetní závěrka, inventura majetku, ani prostý soupis majetku ve vlastnictví společnosti zpracovány nebyly, další zpracovanou účetní závěrkou společnosti včetně inventurních soupisů majetku byla až řádná účetní závěrka k 31. 12. 2008. Znalec při sběru dat z veřejně dostupných zdrojů nezjistil, že by v mezidobí od data 31. 3. 2008 do 16. 8. 2008 byla zveřejněna makroekonomická či odvětvová informace takového charakteru a dopadu na výsledek zadaného ocenění, kterou by bylo třeba zohlednit ve výsledcích ocenění k datu 16. 8. 2008. S ohledem na uvedené a na informaci obdrženu od vedení společnosti o dvou realizovaných prodejkách majetku společnosti, které proběhly v rozhodné době (prodej pily za 2 120 000 Kč - dle kupní smlouvy byla úhrada formou splátek s poslední k datu 28. 4. 2008, a prodej bytové jednotky za 900 000 Kč, kdy k převodu vlastnického práva došlo ke dni 4. 6. 2008) dospěl znalec k závěru, že v mezidobí od 31. 3. 2008 do 16. 8. 2008 byl zcizen majetek za 3 020 000 Kč, jinak dle Prohlášení o dlouhodobém hmotném majetku k jeho změně nedošlo a nedošlo ani k nákupu dlouhodobého hmotného majetku, jiné majetkové pohyby v obou směrech nebylo možno zpětně s ohledem na časový odstup spolehlivě doložit.
24. Znalec MBM se dále vyjádřil ke znaleckým posudkům v řízení předloženým. Ke znaleckému posudku PROSCON konstatoval, že nebyla dodržena zásada transparency (např. neuvádění spolehlivých pramenů použitých dat, nedoložené či nepodložené vstupní parametry pro hodnotové výpočty, rozporné výsledky dvou výnosových metod), což v daném případě vede patrně i k chybným a nekontrolovatelným postupům s následkem nepřezkoumatelnosti znaleckého posudku. Odchylna výsledku ocenění PROSCON cca 10 až 11 % od výsledku ocenění znalce je tak spíše náhodná. Ke znaleckému posudku AA znalec MBM uvedl, že tento znalecký posudek se nezabýval oceněním dlouhodobého majetku společnosti, neidentifikoval žádná neprovozní aktiva společnosti, tedy výrazně majetek společnosti podhodnotil, a již na základě této chyby je výsledek oceňování akcií znaleckého ústavu mimo realitu. Znalecký posudek AA ocenil majetek společnosti jen jedinou metodou, a to výnosovou, tj. postupem na základě kapitalizovaných čistých výnosů. Výsledná hodnota podniku v částce 3 436 000 Kč je i bez podrobnější analýzy vysoce podhodnocená z důvodu nezohlednění majetku společnosti, v tomto případě vodních ploch (rybníků) o celkové rozloze 2 134 ha, současně k datu ocenění byla výrazně podhodnocena přiměřená výše protiplnění na 1 akcii při squeeze-outu. Ani v tomto posudku nebyla dodržena zásada transparency (např. neuvádění spolehlivých pramenů použitých dat, nedostatečně podložené vstupní parametry pro hodnotové výpočty), zásadním nedostatkem posudku AA pak je analyticky neodůvodněná aplikace výnosové oceňovací metody použité jako jediné pro závěrečný výrok o hodnotě akcií, což v daném případě vede k nedostatečně odůvodněnému a zjevně chybnému závěru o přiměřené hodnotě akcie k zadanému účelu. Pokud pak se jedná o znalecký posudek PH, znalec MBM mu opět vytkl nedodržení zásady transparency (např. neuvádění spolehlivých pramenů použitých dat, nedostatečně podložené vstupní parametry pro hodnotové výpočty nebo přebírání výsledků jiného znalce, které jsou netransparentní), což i v tomto případě vedlo k chybným a nekontrolovatelným postupům, jakož i k následku nedodržení zásady opakovatelnosti s následkem nepřezkoumatelnosti znaleckého posudku. Analýza hodnoty majetku v tomto znaleckém posudku založená na jeho prodejnosti (likviditě) nezohledňuje likviditu tak obrovského počtu rybníků na relevantním trhu v reálném čase, a nezohledňuje, a tím ani nezahrnuje, technický stav rybníků v majetku společnosti, zejména enormně vysoký vnitřní dluh na odbahnění rybníků. Výsledek ocenění PH je tak nedostatečně podložený a nevěrohodný. K uvedenému znalec MBM upřesnil, že substanční hodnota vypovídá o tom, kolik by stálo vybudovat ten samý podnik v reprodukčních cenách, u

všeho provozně nutného majetku je tedy třeba zjistit reprodukční ceny a u nenutného majetku likvidační. Majetkové ocenění na bázi reprodukčních cen vyžaduje fyzickou prohlídku oceňovaného majetku. V tomto případě je předmětem sporu ocenění rybníků, jejichž prohlídka však dle znaleckého posudku PH nebyla provedena, znalkyně uvedla, že se podrobně seznámila se znaleckým posudkem PROSCON a ohledně majetkového ocenění převzala údaje z tohoto posudku. Znalkyně tedy převzala ocenění nepotřebného majetku ze znaleckého posudku PROSCON přesto, že znalecký posudek PROSCON neumožňuje přezkoumat správnost postupu stanovení této částky a zejména opodstatněnost hodnoty jednotlivých položek částku tvořící. Posudek PH současně nebral v úvahu, že statisticky je třetina rybníků zabahněná, v podstatě tedy neprodejná nebo prodejná za minimální hodnotu, a nebral v úvahu ani současný trh s rybníky, který by se s jistotou zhroutil, byl-li by tak velký objem rybníků vržen jednorázově na realitní trh.

25. Závěrem znalec MBM shrnul, že při respektování názoru, že hodnota podniku je penězi vyjádřená víra v jeho budoucnost, jsou v principu možná pouze dvě východiska pro ocenění podniku. Je-li budoucnost podniku spatřována v jeho dalším provozování, je vhodné použití výnosových metod ocenění, je-li naopak budoucnost podniku spatřována v rozprodeji jeho majetkové podstaty za tržní hodnoty, a s tímto rozprodejem jsou však samozřejmě spojené i jisté náklady, je namístě ocenění likvidační hodnotou. Z provedené strategické a finanční analýzy vyplynulo, že společnost účastníka 1 nedosahuje vzhledem ke svému značně velkému objemu majetku dobrých hospodářských výsledků, ocenění postavené na výnosových přístupech vede k velmi malým výsledkům, které již intuitivně neodpovídají rozsahu majetkové podstaty, na čemž se shodují i posudky PROSCON a PH. Pokud však proti použití ocenění na likvidační hodnotu stojí argumenty, že podnik se na likvidaci nepřipravoval a že v reálném životě neproběhla, a tedy postup a aplikované koeficienty pro tuto metodu není čím odůvodnit (podložit), jedná se o argumenty liché a o nepochopení základního principu ocenění podniku, tedy převedení jeho hodnoty do penězi vyjádřené víry v jeho budoucnost. Současně platí pravidlo, že výsledná hodnota by měla být ta vyšší z obou oceňovacích přístupů. Klíčovou otázkou pak je, zda podnik splňuje předpoklad nepřetržitého trvání (going concern), kdy je zároveň nutno mít na paměti, že nepřetržité trvání, matematicky vyjádřeno, znamená nikoli rok nebo dva, ale minimálně dalších 60 a více let. Ze závěru strategické a finanční analýzy v daném případě vyplývá, že přijetí předpokladu going concern je pouze podmíněčné, tedy za podmínky, že se hospodaření společnosti výrazně zlepší či mohlo by se zlepšit minimálně tak, aby odpovídalo prvnímu kvartilu konkurenčních podniků z oboru. Pro tento případ je tedy vhodné použití takové přístupu ocenění, který zohlední majetkovou podstatu i výnosový potenciál (byť zatím nevyužitý) a nezatíží minoritní podíl nemalými likvidačními náklady. Toto splňuje tzv. substanční metoda na bázi reprodukčních cen. Výsledky neúplného majetkového substančního ocenění se pak z principu liší od ocenění na tržní hodnotu, a to proto, že odpovídá na otázku, jaká je hodnota nového majetku zmenšená o jeho opotřebení. Vzhledem ke značnému časovému odstupu a značnému rozsahu majetku bylo ve vlastním substančním ocenění jednotlivých položek přistoupeno k zjednodušenému postupu, kdy movité věci a stavby mimo rybníků byly oceněny indexací pořizovací ceny a následnou aplikací exponenciálních amortizačních křivek. Pozemky byly oceněny pomocí základních cen stavebních a zemědělských pozemků a následnou aplikací základních koeficientů dle oceňovací vyhlášky, stavby rybníků byly oceněny zjednodušeným postupem, kdy byla pomocí vzorků odhadnuta závislost ceny stavby na výměře a ta aplikována na všechny položky. Jako zásadní prvek amortizace rybníků bylo identifikováno jejich zabahnění (de facto poškození majetku), proto byly odhadnuty reálné náklady na odstranění tohoto poškození jako vnitřní dluh vážnoucí na tomto majetku. Protože použité podklady a postupy v sobě inherentně nesou prvky nejistoty, byla aplikována citlivostní analýza Monte Carlo, která poskytla výchozí hodnoty pro následující odhad goodwillu nebo badwillu. Pro odhad goodwillu nebo badwillu byl použit jednak výsledek statistického výpočtu za použití nejpravděpodobnějších hodnot, jednak výsledek zohledňující možnost podílu státu na odstranění zabahnění. Z těchto

dvou variant byl sestaven finanční plán pro ocenění (FPO, varianta V.BC – Base Case, a varianta V.Mean – střední hodnota) pro výnosové ocenění, jehož výsledek je nezbytný ke kvantifikaci goodwillu pro metodu úplné substanční hodnoty podniku. Výnosové ocenění v obou variantách je podmíněně založeno na metodě DCF Entity s terminální fází Pokračující hodnoty, jehož výsledek je férová hodnota podniku. Pokud jde o rozdíly mezi variantami V.BC a V.Mean, pro variantu V.Mean, kdy je aplikováno v hodnotě reprodukovatelného majetku (rybníků) dotační financování s pravděpodobností 1:9 (tedy z cca 10%) od státu, byla ponechána nulová přírážka; pro variantu V.BC (základní varianta s nejpravděpodobnějšími proměnnými), kdy nebylo kalkulováno s pravděpodobností dotačního financování, byla připočítána přírážka + 1,0 procentního bodu za zhoršené podmínky financování a tedy vyšší riziko udržení stávajícího stavu provozního majetku (rybníků, na jejichž odbahnění si podnik nevydělá dostatečné vlastní zdroje financování). Pokud by nebyla v tržním výnosovém hodnocení zahrnuta specifická riziková přírážka pro kalkulované náklady vlastního kapitálu, pak by z toho de facto vyplývalo, že na relevantním trhu jsou všechny podniky stejně bonitní, ačkoli ve skutečnosti tak tomu není. Jiné přírážky aplikovány nebyly.

26. Vzhledem k tomu, že po zpracování znaleckého posudku společnost MBM-Hopet s.r.o. ukončila znaleckou činnost ke dni 31. 5. 2022, soud po zjištění osob, které se na vypracování znaleckého posudku MBM podílely, přistoupil k výsledku těchto osob, které stejně jako společnost MBM-Hopet ustanovil pro účely ústního stvrzení podaného znaleckého posudku MBM znalci z oboru ekonomika. Takto byli slyšeni znalci Ing. [REDACTED] a Doc. Ing. [REDACTED] a dále Ing. [REDACTED] za MBM-Hopet, kteří byli schopni se vyjádřit k podanému znaleckému posudku v plné šíři. V rámci své výpovědi znalci především zdůraznili nutnost provedení místního šetření při oceňování majetku společnosti, kdy bylo nutno zároveň zohlednit rozdílný stav rybníků jako zásadního majetku společnosti. Dále znalci zdůraznili, že společnost účastníka 1 dosahuje katastrofálně nízkého výnosu, ačkoli objemem majetku je „v podstatě dvojkou na českém trhu“, tak svými výnosy je naprosto nejhorší. Pokud znalci provedli statistické rozdělení do kvartilů, tento podnik nesplňoval nejen průměr, ale ani podprůměr, tedy první kvartil. Předmětný podnik si vydělá pouze na nejzákladnější provoz, jedná se však v podstatě o tzv. pomalou smrt nebo plíživý zánik podniku. Znalci podrobně vysvětlili, z jakého důvodu je nepoužitelná v tomto případě metoda likvidační, a v daném případě nebyla splněna ani základní metodická podmínka going concern, proto znalci využili výsledků strategické analýzy a v podstatě narovnali ekonomické parametry podniku tak, aby dosáhli alespoň prvního kvartilu, čili úrovně podprůměrných konkurenčních podniků. Znalci vysvětlili nutnost přijetí tohoto kroku s tím, že de facto nadlepšili stav podniku účastníka 1, který však reálně je hluboce pod prvním kvantilem. Jiné řešení než uvedené modelové nadlepšení stavu však nebylo možné, neboť v opačném případě by jeho hodnota vyšla buď jako minimální nulová, skoro nulová, nebo limitně se k nule blížící číslo. Z tohoto důvodu pak výsledek uvedený ve znaleckém posudku vycházející z této kombinované metody je dle znalců nutné pokládat za maximální hodnotu, protože v reálu jí podnik účastníka 1 ani nedosahoval. Znalci poukázali na výrazné množství a objem majetku, na druhé straně však upozornili na obrovský vnitřní dluh, kdy podnik sám není schopen si vydělat na odbahnění rybníků vlastními silami. Dle vyjádření znalců je tento podnik v podstatě provozován jako jakási charita. Podnik účastníka 1 s ohledem na vykazované ekonomické výsledky není podnikem, který by mohl dlouhodobě fungovat, není schopen dlouhodobě ani udržet stav, který byl k datu ocenění. Proto nesplňuje základní podmínku pro výnosové ocenění, a z tohoto důvodu byla zvolena kombinovaná metoda. Výsledek znaleckého posudku PH se nedá vysvětlit, a to i s ohledem na to, že nebyly zohledněny rozdíly mezi jednotlivými rybníky (mj. též v důsledku absence místního šetření), nelze akceptovat postup, kdy dojde pouze k vynásobení ceny zjištěné za prodej rybníků jejich množstvím. Právě místní šetření poskytlo znalcům obrázek o tom, že rybníky jsou velice rozdílné kvality a nelze k nim přistupovat paušálním pronásobením jejich velikost a počtu, žádný z uvedených posudků (PROSCON, AA, PH) však místní šetření neprovedl, což se zjevně odrazilo i v jejich výsledcích.

Zabahnění rybníků je přitom v daném případě hlavním parametrem opotřebení majetku. Kombinovaná metoda Monte Carlo použitá znalci v tomto případě byla znalci publikována, je používána standardně mj. za Institut oceňování majetku VŠE, případně dalšími společnostmi, a jak již bylo vysvětleno výše, byla zvolena právě s ohledem na specifika daného případu. Pokud se jedná o zohlednění prodeje majetku v hodnotě 3 020 000 Kč v mezidobí od 31. 3. 2008 do 16. 8. 2008, hodnota majetku společnosti byla o tuto částku понížena, když znalci nezjistili, že by se hotovost v této výši v majetku společnosti k datu 16. 8. 2008 vyskytovala.

27. Podle čl. II bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb., kterým se s účinností od 1. ledna 2014 mění občanský soudní řád a některé další zákony, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31. prosince 2013.
28. Právní poměry vzniklé přede dnem 1. ledna 2014 se řídí dosavadními právními předpisy (§ 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a § 775 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), zde zákonem č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníkem, ve znění účinném ke dni konání valné hromady, jež rozhodla o využití práva výkupu účastnických cenných papírů společnosti hlavním akcionářem.
29. Podle § 183k odst. 1 obchodního zákoníku vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání, požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká.
30. Podle § 183l odst. 1, odst. 3 obchodního zákoníku představenstvo podá bez zbytečného odkladu po přijetí usnesení valné hromady návrh na zápis usnesení do obchodního rejstříku (odst. 1). Uplynutím měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle odstavce 1 přechází vlastnické právo k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře (odst. 3).
31. Podle § 769 obchodního zákoníku povinnost zveřejnění údajů stanovená tímto zákonem je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku.
32. V daném případě soud shledal, že návrh na zahájení řízení navrhovatele b) byl podán včas ve lhůtě odpovídající ust. § 183k obchodního zákoníku. Zápis usnesení valné hromady byl v obchodním věstníku zveřejněn dne 16. července 2008, návrh tedy mohl být podán do 16. 8. 2008. Návrh navrhovatele a) pak byl v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2008 sp. zn. 29 Odo 1019/2006 podán před pravomocným ukončením řízení zahájeném navrhovatelem b), a je proto namístě jej posoudit též jako včas podaný. Oba navrhovatelé byli k podání návrhu aktivně legitimováni jako akcionáři účastníka 1. Pokud navrhovatelé své návrhy na určení přiměřeného protiplnění uplatnili zčásti bez návrhu konkrétní výše a zčásti jako návrh na plnění, s ohledem na znění ust. § 183k odst. 1 obchodního zákoníku v tehdy platném znění a s ohledem na to, že šlo o řízení nesporné (ust. § 200e o. s. ř.), byly projednatelné obě uvedené varianty. Návrh na zahájení řízení v daném případě je přitom speciálním typem žaloby a ani v případě, že se navrhovatelé domáhali vydání určovacího výroku, nešlo o žalobu na určení podle ust. § 80 písm. c) (nyní písm. b) o. s. ř.). Nešlo také o určení existence právního vztahu, ale pouze o určení výše nároku. Navrhovatelé tedy nemuseli tvrdit a prokazovat naléhavý právní zájem na požadovaném určení.
33. V řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění dle § 183k odst. 1 obchodního zákoníku jde o přezkum, zda se menšinovým akcionářům plněním ve výši uvedené v usnesení valné hromady (§ 183i odst. 3 obchodního zákoníku) dostane přiměřeného (spravedlivého) protiplnění a bude tak zachována hodnota jejich investice do daných účastnických cenných papírů. Soud v takovém řízení není limitován znaleckým posudkem předloženým společností hlavním akcionářem (k tomu srov. např. usnesení NS z 16. prosince 2009 sp. zn. 29 Cdo 4712/2007). Smyslem a účelem právní úpravy přiměřeného protiplnění je tedy zajistit, že menšinovým akcionářům (vytěsněným

vlastníkům účastnických cenných papírů) bude plně nahrazena hodnota jejich investice, nikoli umožnit jim získat na úkor hlavního akcionáře plnění, jehož výši již nelze ekonomicky odůvodnit (tedy plnění, jež výrazně přesahuje hodnotu jejich investice představované účastnickými cennými papíry, o kterou byli v důsledku realizace práva hlavního akcionáře připraveni). Jinak řečeno, spravedlnost protiplnění je nutné poměřovat ve vztahu ke všem zúčastněným subjektům (nejen z pohledu vytěsněných vlastníků účastnických cenných papírů) tak, aby bylo přiměřené (proporcionální) všem okolnostem (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 5. 2021 sp. zn. 27 Cdo 2010/2020). V uvedeném rozhodnutí Nejvyšší soud konstatoval, že základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za účastnický cenný papír společnosti (akcie) je obvykle hodnota podniku společnosti, jejíž určení je otázkou skutkovou, a k jejímu posouzení jsou nezbytné odborné znalosti. Součástí odborného posouzení znalce je i volba metody ocenění vhodné pro danou společnost. Určení hodnoty podniku společnosti (otázka skutková) pak nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění (otázka právní). Jakkoli se tedy při určení výše přiměřeného protiplnění zpravidla vychází primárně z hodnoty podniku společnosti, musí soud současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti. Zhodnocení důkazu znaleckým posudkem pak spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Ze znaleckého posudku musí mít soud možnost seznat, z kterých zjištění v posudku znalec vychází, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru (srov. rozhodnutí NS ze dne 21. 10. 2009, sp. zn. 22 Cdo 1810/2009).

34. Při posuzování přiměřenosti vypořádání v penězích, resp. toho, zda menšinovým akcionářům vzniklo právo na dorovnání, soud sice zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti určené znaleckým posudkem, avšak musí přihlédnout i k dalším zjištěným okolnostem tak, aby přiměřené vypořádání bylo spravedlivé. Určení výše přiměřeného vypořádání a posouzení, zda menšinovým akcionářům vzniklo právo na dorovnání, je otázkou právní (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR z 29. 5. 2018 sp. zn. 29 Cdo 2025/2016). Podle závěrů obsažených v nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018 sp. zn. III. ÚS 647/15 [190/2018 USn.] při stanovení výše přiměřeného protiplnění pro účelu výkupu účastnických cenných papírů minoritních akcionářů (§ 183i a násl. obchodního zákoníku) lze za ústavně konformní považovat postup, který vychází z (celkové) tržní hodnoty podniku, nikoli tedy tržní hodnotu podílu vytěsňovaných minoritních společníků; při zjišťování výše přiměřeného protiplnění prostřednictvím tzv. výnosové metody pak nelze použít tzv. diskonty na úrovni akcionáře, a to včetně přírážky za omezenou obchodovatelnost, zejména jde-li o skutečnost, která byla důsledkem rozhodnutí většinového akcionáře; menšinovému akcionáři proto nemůže být na újmu, že se předmětné akcie přestaly obchodovat na veřejném trhu. V uvedeném rozhodnutí Ústavní soud konstatoval, že přiměřené protiplnění by mělo korespondovat se zjištěnou hodnotou podniku, nejsou-li zde výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly případnou korekci. Mezi ně však nepatří, že přiměřené protiplnění se týká minoritního a málo obchodovatelného podílu, použití diskontu na úrovni akcionáře připadá v úvahu tehdy, kdy je stanovena (základní) hodnota podniku zvolenou oceňovací metodou a kdy je ještě třeba zohlednit specifika určitého akcionáře či skupiny akcionářů. Současně Ústavní soud v uvedeném rozhodnutí konstatoval, že znalecký posudek oceňující hodnotu podniku vyjádřenou v hodnotě akcie může být jen vodítkem pro soud, důkaz znaleckým posudkem včetně případného slyšení znalce je soud oprávněn hodnotit podle § 132 o. s. ř., čili především podle zásady volného hodnocení důkazu. Hodnocení soudu však nemohou podléhat odborné znalecké závěry ve smyslu jejich správnosti (skutková otázka), soud však může a musí hodnotit přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění znaleckého nálezu a jeho soulad s ostatními provedenými důkazy.
35. K průběhu procesu vytěsnění bylo zjištěno, že účastník 1 splnil zákonné povinnosti vyžadované

ust. § 183i a násl. obchodního zákoníku. Valná hromada o vytěsnění minoritních akcionářů rozhodla platně, nebylo zjištěno (ani tvrzeno), že by platnost jejího rozhodnutí byla u soudu napadena. Pro účely stanovení výše protiplnění hlavní akcionář pořídil jeden znalecký posudek v souladu s ust. § 183m odst. 1 obchodního zákoníku, kterým byla stanovena výše protiplnění v částce 661 Kč za jednu akcii o nominální hodnotě 1 000 Kč. Tato částka byla vytěsněným minoritním akcionářům vyplacena. Vyšší protiplnění jim poskytnout nemohl se zřetelem k povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře a se zřetelem k zákonné úpravě procesu vytěsnění podle ust. § 183i a násl. obchodního zákoníku, kterou byl zavázán vyplatit protiplnění podle znaleckého posudku.

36. Mezi účastníky nebyly skutkové okolnosti této věci sporné, sporným bylo pouze, zda vyplacené protiplnění je protiplněním přiměřeným a spravedlivým. Po zjištění, že účastníci 1 a 2 splnili své zákonné povinnosti, tedy byla předmětem přezkumu správnost výše poskytnutého protiplnění. Za rozhodné datum pro porovnání správné výše zjištěné v řízení soud, v souladu s pokynem odvolacího soudu, považoval den 16. 8. 2008. Za účelem zjištění správné výše vyplaceného protiplnění byl v řízení předložen jak znalecký posudek PROSCON vypracovaný na žádost hlavního akcionáře, tak znalecké posudky vypracované v průběhu řízení (AA a PH), v souladu s pokynem odvolacího soudu byl dále v řízení vypracován znalecký posudek MBM dle zadání soudu.
37. Soud při zjišťování hodnoty podniku vycházel ze znaleckého posudku MBM, který považuje za jediný řádný znalecký posudek v řízení zpracovaný. Ostatní znalecké posudky předkládané účastníky obstát nemohou zejména z důvodu nedostatku relevantních podkladů, v této souvislosti soud považuje za potřebné zdůraznit zejména ke znaleckému posudku PH, že již z toho důvodu, že znalkyně neměla k dispozici potřebné podklady, neprovedla místní šetření, neověřila stav jednotlivých rybníků, které tvoří zásadní majetek společnosti, a vycházela pouze z posudku PROSCON, který ovšem nebyl co do výchozích podkladů přezkoumatelný, a to aniž jakkoli dále majetkovou situaci společnosti ověřovala, nelze její znalecký posudek považovat za řádně zpracovaný. Nelze pominout ani současné ovlivnění znalkyní uložením metod, které měla při ocenění použít. Ačkoli v rámci své výpovědi znalkyně relativizovala část znaleckého posudku, v níž uvedla pokyny pro použití metod ocenění, s tím, že se tato část musela týkat nějakého předchozího posudku, a uvedla, že jí nebylo uloženo, jakými metodami má být znalecký posudek zpracován, toto sdělení znalkyně soud nepovažuje za věrohodné již z toho důvodu, že v příslušné části je výslovně zmiňována společnost Klatovské rybářství, zároveň podle tam uvedených metod znalkyně výlučně společnost oceňovala, k výnosové metodě diskontovaných peněžních toků a kapitalizovaných čistých výnosů pak uvedla, že v případě ocenění akcií společnosti účastníka 1 je nebylo možno použít. Znalecký posudek PH ze všech uvedených důvodů tedy za řádně zpracovaný považovat nelze, a proto soud ani nepřistoupil k navrhovateli prosazovanému opětovnému či simultánnímu výsledku této znalkyně. Naopak ve znaleckém posudku MBM bylo jasné a srozumitelně vysvětleno, z jakého důvodu byla použita kombinace metod, tento postup byl znalci při výsledku obhájen, důvody pro uvedený postup byly jasné vyloženy, stejně jako důvody pro nepoužití výlučně jedné metody, kdy znalci současně srozumitelně vysvětlili nevhodnost jednotlivých metod v návaznosti na poměry dané společností. Volba metody ocenění při určování hodnoty podniku společnosti pro účely určení výše přiměřeného protiplnění ve smyslu ustanovení § 183k obchodního zákoníku závisí na poměrech posuzované společnosti. Zásadně proto není možné paušálně a obecně určit, která z metod připadajících v úvahu je pro stanovení hodnoty podniku vhodná, posouzení této otázky je součástí odborného posouzení znalce s ohledem na poměry dané společností. Výběr postupu a metody zcela záleží na samotném znalci, přičemž je třeba tyto použité metody řádně odůvodnit společností. Judikaturou není vyloučeno ani použití více metod, na znalci pouze je, aby řádně volbu své metody zdůvodnil, a toto jeho zdůvodnění podléhá posouzení soudu jen co do jeho logiky a úplnosti (k tomu srov. usnesení NS ze dne 19. června 2012 sp. zn. 29 Cdo 2214/2010 [C 13143]). Znalecký posudek MBM se velmi podrobně zabýval skladbou majetku účastníka 1 ke

stanovenému datu, dospěl k závěru, že účastník 1 sice disponoval značným majetkem, ovšem vykazoval katastrofální ekonomické výsledky, hodnoty určené znaleckým posudkem pak vycházely z narovnaných ekonomických parametrů, které byly nadlepeny tak, aby vůbec bylo možno hodnotu určit. Jak znalci vysvětlili, reálná hodnota podniku k příslušnému datu byla zcela jinde, kdy shledali, že hodnota podniku do budoucna klesá, podnik fakticky směřuje k zániku, tento stav označili dokonce jako pomalou smrt. S ohledem na uvedené by bylo možno ze dvou určených hodnot podniku akceptovat pouze hodnotu nižší, kdy funkci použité přírážky znalci srozumitelně vysvětlili, použití této přírážky pak není ani judikaturou vyloučeno, neboť se nejedná o přírážku na bázi akcionářů, nýbrž o přírážku na bázi společnosti, která zohledňuje právě konkrétní stav konkrétní společnosti. Znalec MBM tedy obšírně rozvedl problematiku metod ocenění, hodnotu společnosti stanovil pomocí kombinace metod s tím, že byly použity veškeré dostupné podklady k rozhodnému dni, aby cena byla určena co nejpresněji. Následně při ústním jednání zpracovatelé znaleckého posudku podrobně rozvedli a zdůvodnili, z jakého důvodu považují za nejvhodnější použití uvedených metod a z jakého důvodu nemohly být použity metody jiné. Je nezbytné zopakovat, že součástí odborného posouzení znalce je i zvolení jedné nebo více metod ocenění s ohledem na poměry posuzované konkrétní společnosti, zásadně proto není možné paušálně a obecně určit, která z metod připadajících v úvahu je pro stanovení hodnoty podniku vhodná, a posouzení této otázky je součástí odborného posouzení znalce s ohledem na poměry dané společností. V daném případě zpracovatelé znaleckého posudku MBM podrobně rozvedli a zdůvodnili volbu a vhodnost konkrétních použitých metod, a toto zdůvodnění soud shledává úplným a vnitřně logickým. V rámci hodnocení znaleckého posudku MBM soud dále konstatuje, že zapsaný obor a odvětví ustanoveného znaleckého ústavu MBM je pro učinění odpovídajícího odborného závěru zcela postačující, s ohledem na uvedené ve vztahu k zániku znaleckého oprávnění u uvedeného znaleckého ústavu pak obdobně lze konstatovat též u slyšených zpracovatelů znaleckého posudku. Znalecký posudek má veškeré formální náležitosti, znalecký ústav dodržel zadání soudu, jeho zpracovatelé zodpověděli jak dotazy soudu, tak detailní dotazy účastníků, své závěry srozumitelně a určitě vysvětlili, na svých závěrech setrvali a přesvědčivým způsobem zdůvodnili volbu jimi aplikované metody (metod) ocenění. Svého úkolu se tedy zhostili dostatečně. O odbornosti, nezaujatosti a přehledu zpracovatelů znaleckého posudku není důvodu mít jakékoli pochybnosti. Dotazy při ústním jednání byly zodpovězeny logickým způsobem a zcela byly obhájeny přijaté závěry, a to též ve vztahu k závěrům znaleckých posudků předložených v průběhu řízení účastníky. Znalecký posudek MBM tedy soud považuje za podrobný a srozumitelný, je v něm jasně uvedeno, z jakých zjištění znalec vycházel a jakými úvahami byl veden, závěry posudku nejsou v rozporu se skutkovými zjištěními učiněnými v tomto řízení a jeho odůvodnění je v souladu s pravidly logického myšlení. Ostatní posudky v řízení předložené tyto požadavky nesplňují, jak již bylo vysvětleno výše, v této souvislosti soud odkazuje též na výhrady znalce MBM proti ostatním znaleckým posudkům tak, jak jsou uvedeny v odstavci 24 tohoto odůvodnění, z nichž soud jako jejich zásadní vady zdůrazňuje především nepřezkoumatelnost a absenci zajištění řádných podkladů pro jeho provedení (ve vztahu k posudku PROSCON lze v této souvislosti poukázat též na výhrady uplatněné ČNB dle odstavce 15 tohoto odůvodnění, které s ohledem na převzetí podkladů nutno vztáhnout též k posudku PH). Současně nelze odhlédnout od toho, že z ostatních předložených posudků je zřejmá souvislost mezi osobou zadavatele znaleckého úkolu a závěrem znaleckého zkoumání, a nelze pominout ani to, že znalecké posudky PROSCON (který byl zároveň podkladem pro znalecký posudek PH) a AA nepracovaly se správným datem rozhodného dne, tj. s datem 16. 8. 2008. Soud tedy neshledal jakékoli důvody doplňovat dokazování opětovným výsledkem znalkyně ing. [REDAKCE] a nepřistoupil ani ke konfrontaci znalců, a to již z toho důvodu, že znalecké posudky v řízení předložené účastníky nesplňovaly základní požadavek na přezkoumatelnost v návaznosti na nedostatečné uvedení zdrojů. Za situace, kdy MBM-Hopet byl jediným znalcem, který se řádně zabýval stavem společnosti včetně přezkumu jejího zásadního majetku spočívajícího ve velkém množství rybníků, přičemž ostatní znalci prohlídku majetku neprovedli a nemohli tedy ani vzít v úvahu

rozdílný stav tohoto majetku (tj. jednotlivých rybníků), pak bez ohledu na další nedostatky již toto postačuje k vyslovení závěru o vadnosti těchto předložených znaleckých posudků. V důsledku uvedeného pak nebylo namístě ani odstraňovat rozpory v závěrech znaleckých posudků, neboť ostatní předložené posudky nebyly zpracovány přezkoumatelným způsobem. V této souvislosti soud zároveň poukazuje na ust. § 120 odst. 1 věty druhé o. s. ř., dle něhož není povinen provést všechny účastníky řízení navržené důkazy (srov. též např. usnesení NS ze dne 24. listopadu 2009 sp. zn. 29 Cdo 4089/2009).

38. K námitce navrhovatelů, že od hodnoty společnosti zjištěné ke dni 31. 3. 2008 za účelem ocenění hodnoty společnosti k rozhodnému dni 16. 8. 2008 byl odečten prodaný majetek za 3 020 000 Kč, čímž byla hodnota společnosti snížena, ačkoli na druhé straně muselo dojít ke zvýšení peněžních prostředků ve stejné výši, zpracovatelé vysvětlili, že v tomto směru nebylo možno s uvedenou částkou kalkulovat, skutečnost, že uvedenou částku měla společnost k dispozici ještě k 16. 8. 2008, nebyla zjištěna, a bylo by tedy pouhou spekulací, kdyby za této situace k uvedenému majetku znalec přihlížel (je zřejmé, že tento majetek ani nemusel být ve společnosti k rozhodnému dni přítomen, mohl být použit na splacení pohledávek, na aktuální potřeby, či jiným způsobem). Nad rámec uvedeného je namístě zdůraznit vyjádření zpracovatelů, že i v případě, kdy by s uvedenou částkou bylo kalkulováno, by se ve výsledné ceně odrazila pouze minimálně.
39. V návaznosti na výsledek ocenění provedený posudkem MBM soud zvažoval, zda v daném případě lze návrhům navrhovatelů vyhovět a jako přiměřené protiplnění určit cenu tímto znaleckým posudkem určenou či jí se blížící. Po zhodnocení provedených důkazů a zvážení skutečné zjištěné situace účastníka 1 v rozhodné době však dospěl k závěru, že návrhům navrhovatelů vyhovět nelze. Nelze totiž pominout, že ceny určené znaleckým posudkem MBM jsou cenami maximálními. Znalcem bylo opakovaně zdůrazněno, že se jedná o model přilepšující, bez něhož by reálná hodnota podniku vycházela znatelně nižší, tedy stav společnosti byl z technických důvodů ze strany znalce nadhodnocen. I při provedeném nadhodnocení se však výsledné částky nepohybují mimo perimetr přiměřenosti, neboť odchylka od vyplaceného protiplnění v hodnotě 661 Kč za jednu akcii činí cca 10 %. S ohledem na to, že při určení spravedlivé ceny soud sice vychází ze znaleckého posudku a znalcem stanovené hodnoty společnosti, ale musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti, přičemž spravedlivá cena musí být vztažena nejen k minoritním akcionářům, ale též k ostatním účastníkům, tj. hlavnímu akcionáři a společnosti, dospěl soud k závěru, že cenu vyplacenou hlavním akcionářem za jednu akcii v nominální hodnotě 1 000 Kč v částce 661 Kč lze v daném případě považovat za spravedlivou a přiměřenou.
40. Pokud pak se jedná o v průběhu řízení navrhovatelí namítanou hodnotu akcie dosaženou při dražbě dne 7. 12. 2007, kdy bylo prodáno 4 528 ks akcií o nominální hodnotě 1 000 Kč za celkovou částku 4 743 000 Kč, tj. 1 047 Kč za 1 akcii o nominální hodnotě 1 000 Kč, soud má za to, že na tento případ judikatura Nejvyššího soudu (např. usnesení ze dne 26. 4. 2018 sp. zn. 29 Cdo 3024/2016) nedopadá, neboť v daném případě se nejednalo o cenu tržní, uvedená cena byla dosažena v rámci nedobrovolné dražby akcií, tedy za situace zcela specifické (kdy z obsahu spisu navíc vyplývá, že významnou roli při dosažení této ceny hrály osobní vztahy), a nelze tedy dovozovat, že se jedná o cenu odpovídající fair value.
41. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že návrhu navrhovatelů nelze ani částečně vyhovět, a proto tyto návrhy, tak jak na nich bylo navrhovatelí setrváno, zamítl ve výroku II tohoto usnesení.
42. V otázce náhrady nákladů řízení soud akceptoval stávající judikaturu vyšších soudů (srov. např. usnesení VS v Praze ze dne 23. března 2020 č. j. 14 Cmo 319/2016-2996), dle níž při rozhodování o náhradě nákladů státu dle § 148 odst. 1 o. s. ř. je třeba vycházet z nesporného charakteru tohoto řízení a z toho, že znalecké posudky vyžádané soudem byly v zájmu všech účastníků, a to již proto, že v tomto řízení se stanoví výše přiměřeného protiplnění k jinému

datu, než k jakému datu je mohl stanovit posudek předkládaný valné hromadě hlavním akcionářem. Je proto namístě, aby se na nákladech znalečného, které vyplatil stát, podíleli rovnocenně na jedné straně rovným dílem navrhovatelé a na druhé straně rovným dílem společnost spolu s hlavním akcionářem. Náklady na znalečné v tomto řízení činí celkem 674 541,09 Kč (znalečné za zpracovaný znalecký posudek MBM ve výši 668 252,32 Kč přiznané usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 5. 2022 č.j. 44 Cm 121/2008-1105, znalečné přiznané Ing. [REDAKCE] za účast při ústním jednání ve výši 6 288,77 Kč dle usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 12. 2023 č.j. 44 Cm 121/2008-1319), na navrhovatele tak připadá polovina částky placené soudem, tj. 337 270,55 Kč, a stejná částka připadá na účastníky 1 a 2, tj. společnost a hlavního akcionáře. Jiné náklady související s dokazováním v tomto řízení stát nehradil (znalečné Ing. [REDAKCE] bylo hrazeno ze záloh zaplacených účastníky tohoto řízení). S ohledem na výši částek připadající na jednotlivé účastníky tohoto řízení soud stanovil k úhradě lhůtu delší než obvyklou třídní ve smyslu § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř., a to v trvání 30 dnů. Pouze pro úplnost soud poznamenává, že ačkoli navrhovatelům byla v průběhu řízení uložena povinnost k zaplacení zálohy na znalecký posudek MBM, této výzvě navrhovatelé ani částečně nevyhověli, z tohoto důvodu uvedené není tímto rozhodnutím zohledňováno.

43. Charakter řízení soud zohlednil též v případě rozhodování o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. Ačkoli toto rozhodování je obecně ovládáno zásadou úspěchu ve věci (§ 142 o.s.ř.), při rozhodování o náhradě nákladů řízení je nutné vycházet z principu spravedlnosti (k tomu opět srov. usnesení VS v Praze ze dne 23. března 2020 č. j. 14 Cmo 319/2016-2996 či nález Ústavního soudu ze dne 17. ledna 2017 sp. zn. II. ÚS 3070/14). Soud v daném případě shledal důvody pro aplikaci § 150 o. s. ř., neboť předmětné řízení je svým charakterem řízením nesporným, kdy soud není vázán návrhem, navrhovatelé ani nemusí svoji představu o přiměřené výši protiplnění vtělit do petitu návrhu, s čímž je ovšem spojen důsledek, že nelze poměřovat úspěch a neúspěch, tak jako je tomu ve sporném řízení. Navrhovatelé využili svého práva podle § 183k obchodního zákoníku a obrátili se na soud s návrhem na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, bylo poté na soudu, aby posoudil, zda je protiplnění poskytnuté hlavním akcionářem přiměřené a spravedlivé, přičemž podkladem pro závěr soudu je znalecký posudek. Je pravdou, že navrhovatelé vyvolali řízení, které s sebou nese značné náklady jak na soudem ustanoveného znalce, tak na právní zastoupení účastníků, současně ovšem nelze odhlédnout od skutečnosti, že z okolností řízení v tomto případě nelze dovodit šikanózní výkon práva. V návrzích obou navrhovatelů byly pochybnosti o správné výši protiplnění, které je k podání návrhu vedly, odůvodněny logickým způsobem, až v průběhu řízení po vypracování znaleckého posudku MBM zadaného soudem bylo zjištěno, že představa o přiměřenosti protiplnění na straně navrhovatelů neodpovídá realitě. S ohledem na uvedené soud procesně úspěšným účastníkům 1 a 2 právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím dobrovolně splněna, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

Plzeň 12. února 2024

JUDr. Hana Sedláčková v. r.  
samosoudkyně